

Sathya Sai mänskliga värden

Människan bör utforska sin egen inre värld och avlägsna orenheterna samt stilla de onda böjelser som ger sig tillkänna. Världsfred och välstånd kan bara åstadkommas av sådana sökare och föregångsmän.

– **Sathya Sai Baba**

ur *Bhagavan Baba on Peace & Harmony-Spiritual Evolution*, s.34

När människan upptäcker att det finns en enda gudomlig princip som ger liv åt alla varelser, liksom den elektriska kraften aktiverar alla glödlampor, driver alla fläktar, ugnar och maskiner, då föds världsreligionen. När man upptäckt denna eviga, universella, osynliga livgivare, denna allt genomträngande yttersta sanningen, Gud, då kommer kärlekens gnista att tändas i allas hjärtan.

– **Sathya Sai Baba**

ur *Bhagavan Baba on Peace & Harmony-Spiritual Evolution*, s.80

När regndroppen faller ner i havet får den havets namn, form och natur. På samma sätt, när individen smälter in i det väldiga sammanhang mänskligheten utgör och känner sig som ett med alla, begåvas han med det gudomligas namn, form och natur. Vilket tjänande ni än utför, vem ni än erbjuder det, ha tilliten att det när det gudomliga i den personen, så att det blir ett tjänande till Gud.

– **Sathya Sai Baba**

ur *S.S. Speaks vol 13 "No bumps, no jumps"*

Innehåll

Sathya Sai Information, juni 2000

Händerna i samhället, huvudet i skogen.....	3
Att tämja sinnet.....	15
Avataren och hans uppgift	16

HÄNDERNA I SAMHÄLLET, HUVUDET I SKOGEN

*Sri Sathya Sais avslutningstal vid
andra världskonferensen för ungdomar
den 21 november 1999*

*Det finns ingen större lärare
än det egna samvetet.*

*Det finns ingen större vägledare
än tiden.*

*Världen är i sanning
den viktigaste läroboken.*

*Gud är den ende verkliga vännen.
(Teluguvers)*

Unga män och kvinnor, framtidens världsmiddborgare!

Världens framtid, ljus eller mörk, beror på ert handlande. Landet kommer att vara säkert, tryggt, fridfullt och blomstrande endast när ert uppträdande är gott. Vad världen behöver i dag är inte rikedom och materiellt välstånd, utan män och kvinnor med goda karaktärsdrag. Landet kommer med all säkerhet att få lida om de unga inte handlar rätt.

Tre huvudprinciper i andligt liv

En sann människa är en som håller fast vid sanning, rättfärdighet och självuppgiffring. Sanning är moral, rättfärdighet är att handla rätt och självuppgiffring leder till ett gott anseende. Alla dessa tre kännetecknar den mänskliga rasen.

Varifrån kommer den mänskliga rasen? ”Hela skapelsen har sitt ursprung i Sanningen och kommer slutligen att återförenas med Sanningen. Det finns ingen plats där denna rena Sanning inte existerar.” (Teluguvers)

På följande grundades gamla tiders vismäs och profeters utsago ”tala sanning, tala vänligt, säg inte obehagliga sanningar”. Tala sanning syftar på moraliska värden. Den mänskliga rasen kan inte överleva utan moral. I dag är hela världen hemsökt av problem och kaos på

grund av orättvisor, falskhet och ondska. Bara unga män och kvinnor kan återupprätta de mänskliga värdena som alltmorfällit. Endast när människan upprätthåller moral kan det råda jämlikhet, broderskap och frihet i världen. För att bevara moralen krävs att man håller fast vid sanningen. Man måste praktisera sanning i det dagliga livet. Det är därför det sägs "tala sanning". Detta är människans främsta plikt. Att tala vänligt, avser den dharmiska aspekten. Det är därför Bhagavad Gita lär ut: "Säg endast sanna och behagliga ord som inte sårar eller förargar andra människor". 'Säg inte obehagliga sanningar' syftar på den andliga aspekten. Man måste hålla fast vid dessa principer för att göra framsteg på den andliga vägen.

Naturen lär oss uppoffring

Ni som är kärleken förkroppsligad!

Himachala, Himalaya, utgör Indiens norra gräns. Vad är ordets djupaste innebörd? *Hima* betyder is som står för renhet och frid. *Achala* betyder det som är stabilt. Därför symboliserar *Himachala* renhet, frid och stabilitet. De tidlösa floderna Ganges, Yamuna och Saraswathi (i Indien) symboliserar det kontinuerliga blodflödet i människokroppen. Detta lands stora epos, Ramayana, Mahabharata och Bhagavata framhäver det väsentliga i människans natur. Man kan bara kallas Bharatiyan (indier), i ordets sanna

betydelse när man följer de ideal Bharat, (Indien) vördar. I ordet Bharat syftar Bha på Bhaava (känsla), Ra på Raaga (melodi) och Ta betyder Taala (rytm). Bharatiyas (indier) är de som tillber Gud och skapar harmoni mellan dessa tre: känsla, melodi och rytm. Bha betyder också strålgång, så Bharatiyas (indier) är de som söker gudomlig strålgång. Ni bör vara stolta över att ni är Bharatiyas (indier). Det finns ingen större förmån än detta. Bharat (Indien) är det land som sprider andlig kunskap till resten av världen och alltid ber för hela världens välbefinnande – *Loka Samastha Sukhino Bhavantu* – må hela världen bli lycklig!

Ni är alla ett, oberoende av vilket land ni kommer från. Glödlampor kan vara olika men strömmen är den samma. På samma sätt kan länder, kroppar och känslor vara olika, men den gudomliga principen, Atman är en och densamma i alla. Upphör därför med att göra skillnad på människor på grund av samhällsklass, religion eller nationalitet utan sprid enhetens budskap. Det finns många nationer men bara en jord. Det finns många olika guldsmycken men guldet är gemensamt för alla. Det finns många stjärnor men bara en himmel. Det finns många kor men mjölken är gemensam för alla. Det finns många kroppar men andningsprocessen är densamma i alla. Ni kan bara uppleva sällhet när ni utför tjänande med alla varelsers enhet i minnet.

Ni som är kärleken förkroppsligad

Ni är födda i kärlek, och bör leva i kärlek och återförenas med kärleken. När kärleken minskar uppstår förvirring och oro i världen. Människan bör därför utveckla kärlek. Solen uppehåller skapelsen genom att ge ljus och liv. Träden tar emot den giftiga koldioxiden och ger ifrån sig det livgivande syret. Moder jord ger en lektion i tålmod och uppoffring. Alla dessa element hjälper mänskligheten utan att förvänta sig någon belöning. Det finns inget bättre exempel på osjälvisk kärlek än naturen. Det är synd att människan som fötts och växt upp omgiven av naturen inte tar till sig de ideal naturen uppvisar utan lever ett liv i själviskhet och egennytta. Ungdomen måste besluta sig för att utplåna varje spår av själviskhet och egennytta i samhället.

Jesus förkunnade: "Alla är ett, min käre son, bemöt alla lika". Alla är födda av samma moder jord, andas samma luft och dricker samma vatten. När så är fallet, varför skulle det då finnas några som helst skillnader? Undvik all åtskillnad och lev i enhet. Inse enheten i mångfalden och handla därefter.

Människan är född att tjäna andra

Ungdomar bör åka ut till byarna och tjäna de behövande och hjälpa till att genomföra olika program för landsbygdens utveckling. Detta innebär inte att ni

utför något storslaget tjänande för andra. I själva verket är allt detta er plikt, eftersom ni är födda till att tjäna. Tillbringa därför ert liv med att tjäna andra. Sträva inte efter makt eller position. Den som inte är en ödmjuk tjänare kan inte bli en ledare. Egentligen är endast en sann tjänare en verklig ledare. Människor har den felaktiga föreställningen att upprepande av heliga namn (japa), botgöring (tapas) och meditation utgör kärnan av andliga övningar. De försöker att meditera utan att veta vad det innebär! De upplever att de mediterar på Gud utan att veta vem Gud egentligen är! De förväxlar koncentration med meditation. Koncentration är knuten till sinnena medan meditation däremot sker bortom sinnena. Meditation bör inte begränsas till en speciell tid och plats. Den är ett sätt att leva. Allt som görs i en anda av kärlek är meditation. Att sitta i meditation i timmar tillsammans utan att uttrycka kärlek till medmänniskor är inte alls meditation. Verklig andlig övning består i att tillsammans med övriga samhällsmedlemmar arbeta för att samhället i sin helhet gör framsteg. Kärlek är Gud, lev i kärlek. Ett hjärta som saknar kärlek är som ofruktbar mark. Er kärlek bör inte vara världslig och självisk; den bör vara osjälvisk och gudomlig. Alla aktiviteter bör genomsyras av kärlek.

Lika väl som det är omöjligt för en nyfödd att börja på gymnasiet är det också omöjligt att omedelbart uppnå den högsta formen av kärlek. Man når dit steg för steg genom att utföra andliga öv-

ningar. Dessa är absolut nödvändiga tills man kan fokusera sin uppmärksamhet inåt. Utför alla handlingar med en andlig inställning. Det finns ingen mer betydelsefull andlig övning än att ledas av sanningens och kärlekens bud. Sanning och kärlek är synonymer för Gud. Utan dessa två är andliga övningar meningslösa.

Unga män och kvinnor!

Betrakta kärlek och uppoffring som själva den livgivande andningen. Kontrollera era sinnen. Denna kontroll är nödvändig för att nå framgång i vilken andlig övning ni än väljer. Människligheten kan uppnå gudomlighet genom kontroll av sinnena. När ni blir arga, påminn er om att vrede inte är en mänsklig egenskap, utan en djurisk. Vrede är en av hundens egenskaper. När ni är arga, säg till er själva: "Jag är inte en hund, jag är en människa".

När ert sinne fladdrar hit och dit, upprepa då på samma sätt för er själva: "Jag är inte någon apa, jag är en människa." Sanning, rätt handlande, frid, kärlek och icke-väld är de sanna mänskliga värdena. Dessa värden är som de fem livsenergierna – Prana, Apana, Vyana, Udana och Samana. Om man förlorar någon av dessa är det som att mista själva livskraften. Varje enskilt värde eller energi hänger samman med de andra. Inget kan existera utan de andra. I vår tid har människan blivit som ett levande lik eftersom hon har förlorat alla de mänskliga värdena. Låt tron på dessa värden

växa sig starkare, lev enligt dem och upplev den sällhet som följer.

*Där det finns tro, finns det kärlek
Där det finns kärlek, finns frid
Där det finns frid, finns sanning
Där det finns sanning, finns Gud
Där Gud finns, finns sällheten.*

Nu för tiden söker människan sällhet. För detta krävs tro. Sällhet kan inte uppnås så lätt. Sällhet är Gud, som är oföränderlig, ren, evig och bortom dualiteter. Människan kan inte uppleva denna högsta sällhet utan att göra sig fri från sina dåliga egenskaper. Hjärtat är Guds altare. Befläcka det inte med onda tankar och känslor.

Tjäna medan ni sjunger Guds namn

Människans egen ansträngning är mycket viktig för att göra framsteg vilket mål hon än ställt upp. Även enkla handlingar såsom att plocka en blomma eller ta en frukt från ett träd kräver ett samarbete och en arbetsinsats av olika kroppsdelar – ögon, händer, ben osv. Kroppen har skänkts oss för att vi ska kunna utföra rättfärdiga handlingar och utgöra ett ideal för samhället, inte för att vi ska sova, äta, dricka och roa oss. Gud har gett människan alla tänkbara förmågor, men hon inser inte sina medfödda möjligheter.

Närhelst ni ska utföra en handling måste ni också tänka på andras väl. Lev inte ett

liv i själviskhet. Tänk i termer av det gemensamma bästa, inte bara på ert eget bästa. Ofta utförs andliga övningar som upprepar Guds namn och meditation i ett själviskt syfte. Det är bättre att upprepa Guds namn och tjäna samhället. Detta kommer att gynna både individen och samhället i sin helhet. Detta utgör en verklig andlig övning. Vem ni än tjänar, gör det med en känsla av att ni tjänar Gud.

Buddha fylls av medlidande vid åsynen av en död kropp, en sjuk människa, en gammal och skröplig människa och det var tillräckligt för att Buddha skulle förändras och

uppnå befrielse. Fastän ni träffar på oräkneliga döda kroppar, gamla och sjuka människor, förändras ni tyvärr inte alls. Ert hjärta har olyckligtvis blivit hårt som sten och likgiltigt för andras lidande. För att uppnå befrielse måste man leva sig in i andras situation och bemöda sig om att minska deras lidande.

Vicekanslern sade i sitt tal: "Tygla kroppen, förädla sinnena, utplåna sinnet." Sinnet upplöses när sinnena kontrolleras. Sinnet kan tillintetgöras om man hyser ädla tankar. I dag råder kaos i världen eftersom människans orena tankar har vilselett henne.

"O, människa, fråga dig själv om du har känt dig lycklig genom att glömma Gud och från morgon till kväll oavbrutet använda all din utbildning och energi till att förtjäna ditt uppehälle." (Teluguvers)

Vad ni än företar er är det Guds arbete. Till exempel är in- och utandningsprocessen i sig en andlig övning. Inandningen åtföljs av ljudet "so" (det) och utandningen av ljudet "ham" (jag). "Soham" betyder "jag är det, Gud". "So" är symbol för

"Betrakta kärlek och uppoffring som själva den livgivande andningen. Kontrollera era sinnen. Denna kontroll är nödvändig för att nå framgång i vilken andlig övning ni än väljer. Människligheten kan uppnå gudomlighet genom kontroll av sinnena."

gudomlighet och "aham" står för ego (ahamkara). "Soham" lär er därför att ni bara ska ta till er det som är gott och befria er från det som är orent. Denna in- och utandning uppre-

pas 21600 gånger per dag. Det innebär att er inre röst 21600 gånger varje dag påminner er om att ni är Gud. Tyvärr är ni inte mottagliga för detta budskap. Det är för att inse denna sanning som Gud skänkt er denna kropp. Begränsa inte Gud enbart till ert altare. Gud är er livgivande andning.

Gud är det eviga vittnet

Lika väl som händer, ögon, öron, näsa och så vidare. utgör delar av människans kropp, utgör människorna delar av sam-

hällskroppen. Denna är i sin tur en del av naturen, och naturen utgör en del av Gud. Ni kan därför dra slutsatsen att det finns en nära relation mellan individen och Gud. När livlösa föremål, som telefoner, har förbindelse med varann, skulle det då inte också kunna finnas en förbindelse mellan människan och Gud? Den förstnämnda relationen är till sin natur konstgjord, medan den senare relationen är från hjärta till hjärta. Det finns två typer av telefonsamtal – ett allmänt som kan besvaras av vem som helst, och ett personligt som måste besvaras av en bestämd person. Er kontakt med Gud bör vara

direkt – som vid ett personligt telefonsamtal – och inte som vid ett allmänt samtal, med vilken person som helst. Om ni tar personlig kontakt med Gud, kommer Gud omedelbart att svara. Ni kan inte förvänta er att Gud svarar om ni ringer ett allmänt samtal. Ett allmänt samtal kan liknas vid negativa tankar, sluta därför med negativa tankar och utveckla positiva känslor.

Kropp, sinne, sinnen och intellekt är alla negativa till sin natur. Endast samvetet är positivt. Lika värdelösa som mikrofoner är utan ström, är kropp, sinne, sinnen och intellekt utan samvetet. Det

samvete som finns i alla är ett och det samma, precis som strömmen genom olika glödlampor är densamma. Alla är ett. Hata, skada eller kritisera därför inte någon. En sann människa uppträder på ett sätt som inte skadar andra, och låter sig inte oroas av något. Verklig andlig övning är att betrakta allt arbete som Guds arbete, och inte enbart att upprepa heliga namn (japa) eller meditera. Gud genomtränger allt. Det är utifrån detta

”Ni kanske kan föra vilken person som helst bakom ljuset, men inte Gud. Han håller alltid ögonen på er. Han är det ständiga vittnet. Han finns inom er på samma sätt som synförmågan har sitt säte i ert öga. Inte ens ett grässtrå kan röra sig utan Hans vilja.”

vilken person som helst bakom ljuset, men inte Gud. Han håller alltid ögonen på er. Han är det ständiga vittnet. Han finns inom er på samma sätt som synförmågan har sitt säte i ert öga. Inte ens ett grässtrå kan röra sig utan Hans vilja. Det är enfaldigt att låta sig hänföras av känslan av att själv ha utfört något. Bli inte högfärdiga över era egna prestationer, utan utveckla en helig känsla av att det är Gud som handlar och att Han också är den som njuter frukterna därav. Betrakta allt som sker som Guds vilja.

Vad ni än får uppleva, det må vara vinst eller förlust, smärta eller njutning,

Bhagavad Gita grundar sitt uttalande: ”Med Sina händer, fötter, ögon, Sitt huvud, Sin mun och Sina öron överallt, genom-syrar Gud hela universum”. Ni kanske kan föra

ha den fasta tron att det är bra för er. När en person som lider av malaria konsulterar en läkare ordinerar han den beska kininmedicinen. Tar han inte denna kan han inte botas från febern. Var på samma vis fast övertygade om att svårigheter och lidande är en möjlighet och ett sätt genom vilka Gud kan rena er. Det finns en orsak till allt Gud gör. Utan att förstå principen om orsak och verkan klandrar människor Gud när de får lida. Inse sanningen att ni själva är orsaken till den smärta eller glädje ni upplever. Känn er inte ledsna om någon skulle kritisera er, ty att kritisera andra innebär att kritisera sig själv, eftersom samma Atma finns i alla. Ni bör utveckla jämnmod. Identifiera er med Atman, inte med kroppen som är förgänglig som en vattenbubbla.

Unga män och kvinnor

Allt jag säger är för ert eget bästa och för att göra er medvetna om det gudomliga. All min undervisning och alla mina handlingar har en djup inre mening. Våra collestuderande bär vita kläder som skoluniform. Vad har detta för inre betydelse? Vit färg symboliserar renhet. När ni ser någon i ockragul dräkt påminner det er på samma sätt om försäkelset att ni måste vara rena och fria från alla bindningar. Bara då kan ni uppnå det gudomliga.

Håll sinnet fokuserat på Gud

Vår tids ungdomar har alltför många begär som ger upphov till både fysiska och mentala påfrestningar. Begär är som bagage på livets resa. ”Ju mindre bagage, desto mer bekvämlig och behaglig resa.” Ert mål är den högsta fridens boning, det vill säga befrielse. Varför belasta er med ”tungt bagage” när ni är på väg till denna högsta fridens boning? Var nöjda med ett minimum av föda och kläder och ett enkelt husrum.

”Födan är avsedd att upprätthålla livet i er kropp och kläder är till för att skydda er mot kyla.”

Modern ungdom tjusas av modekläder och klär sig skrikigt. De unga – särskilt kvinnor – bör inte hänge sig åt mode-nycker. Kläderna bör vara ordentliga och diskreta. Imitera inte mediakulturen. Imitation är ett djuriskt drag medan skapande är gudomligt. Kontroll av begären leder till kontroll av sinnena, som i sin tur leder till gudomlighet.

Den vise Patanjali förkunnade: ”Att kontrollera sinnets nycker är yoga och att låta sinnena gå sina egna vägar är roga, sjukdom”. Nutidens människa har blivit en rogi, sjukling, på grund av sin bristande kontroll av sinnena. Man bör bli en yogi och inte en rogi. Yoga uppnås inte genom bhoga, världsliga nöjen, utan genom uppoffring. När ni väl uppnår sinneskontroll (yoga) drabbas ni aldrig av sjuk-

dom. Yoga innebär inte att leva som eremit i skogen. En del människor förväxlar fysiska övningar, som att sitta med korslagda ben, stå på ett ben och så vidare, med yoga. Verklig yoga innebär att ni förenar er kärlek med det gudomliga. Gud begär inget av er. Han kräver aldrig att ni mediterar eller gör yogaställningar. Han önskar bara att ni låter era hjärtan följa kärlekens och uppoffringens väg. Om ni uppriktigt och hängivet lyder Hans bud, sörjer Han för alla era behov utan att ni ber om det. Sabaris och fågeln Jatayus liv vittnar klart och tydligt om denna sanning.

*"O, sinne, be inte om något.
Be, och det du ber om blir fördröjt.
Be ej, och du får det genast.
Överste inte Gud Sabari med Sin nåd,
fastän hon inte bett om den?
Gav Han inte Jatayu sista smörjelsen
vid hans död
och skänkte honom befrielse
utan att han ens hade bett om det?"*

Så ni behöver inte be Gud om något. Om ni har ett rent hjärta tar Han själv hand om er, precis som en mor som sörjer för sitt barns behov utan att det ber om det. Var som ett barn så kommer den gudomliga Modern att ta hand om er. Detta är att fullständigt överlämna sig till Gud. Låt Moderns (Guds) vilja råda. Be inte om småsaker, för då går ni miste om Hennes närhet. Den som ber om mat hänvisas till köket, medan modern själv

matar barnet som inte kan be. Bara de med ego och de som förlorat sig i världsligt liv ber, men den som överlämnar sig till den gudomliga Moderns vilja som ett barn kommer att få leva ett fridfullt liv.

Ni kanske har betraktat en dansare som gör snabba rörelser med händer och ben medan hon dansar, men hennes uppmärksamhet är hela tiden fokuserad på rytmen. På liknande sätt måste ert sinne alltid vara fokuserat på Gud medan ni utför era plikter. Ni har möjligen hört berättelsen om Rani Jhansi Lakshmibhai. Hon hade ett litet barn. När hon inte hade något annat val än att gå ut och kämpa på slagfältet, band hon sitt barn på ryggen, tog ett svärd och utkämpade en våldsam strid mot sina fiender ridande på en hästrygg. Hela tiden tänkte hon dock mest på sitt barns välbefinnande. På samma sätt måste ni naturligtvis utföra era världsliga plikter, men samtidigt måste ert sinne ständigt vara riktat mot Gud. Det är innebörden i levnadsregeln "Händerna i samhället, huvudet i skogen". Ni behöver inte ägna er åt någon speciell andlig övning. Vad ni än gör, gör det som ett offer till Gud.

Slösa inte med mat, pengar, tid eller energi

Om ni ska kunna fyllas med heliga tankar måste ni upphöra med laster såsom att äta icke-vegetarisk föda, att röka och dricka rusdrycker. Slösa inte med föda,

pengar, tid eller energi. Ät så mycket ni kan men slösa inte, eftersom miljoner människor lider brist på mat. Att slösa med mat är en stor synd. Slösa därför inte med maten. Föda är Gud.

Slösa inte heller med pengar. Några elever slösar bort mycket pengar genom att äta på hotell, spela kort och delta i spel med höga insatser. Missbruk av pengar är synd.

Utför själva ert eget arbete. Var inte beroende av andra. När helst det finns tid, tvätta själva era kläder. Varför lämnar ni bort era kläder till tvätt, när ni själva kan tvätta dem? Ni har ingen rätt att slösa bort era föräldrars pengar.

Tid är Gud. Bortslösad tid är bortslösad liv. Slösa inte bort tiden i jakt på världsliga nöjen. Erfar i stället det gudomliga genom att upprepa Guds namn.

Slösa inte med energi för den är gudomlig. I våra dagar slösar elever bort mycket energi genom att titta på det som är fördärligt, hysa skadliga tankar, lyssna på det som är dåligt och prata för mycket. Vår kropp kan jämföras med en radio. När radion ständigt är påslagen urladdas batterierna snabbt. På samma sätt förlorar ni en mängd energi om ni pratar alltför mycket. Det var därför gamla tiders vismän och profeter brukade iakttä tystnad. Spara således energi genom att vara tysta minst en dag i veckan. Jag säger ofta till eleverna att de ska prata mindre och arbeta mer. Först då utvecklas den inneboende latent energi. Detta var också det enda syftet med de vises och

profeternas olika andliga övningar. När denna latent energi väl har utvecklats kommer både er minnesförmåga och koncentration att förbättras. Några studerande klarar inte sina examensprov eftersom de inte kan koncentrera sig ens ett ögonblick. De är ständigt upptagna med att lyssna på radion, på cricketkommentarer och så vidare, med läroboken framför sig! Hur ska de kunna koncentrera sig och minnas när de låter sig störas på detta vis?

Karaktärsutveckling är av största betydelse

I forna tider fick eleverna undervisning av sin guru i hans ashram (Gurukula). De fick helt förlita sig på minnet och koncentrationen när det gällde att inhämta kunskap, eftersom det inte fanns papper, bläck- eller blyertspennor och så vidare, så att de kunde anteckna vad läraren sade. De lärde sig enbart genom att lyssna till lärarna, men ändå kunde de klara en hög utbildning. Trots att dagens elever har tillgång till papper, pennor och så vidare, lyckas de inte bedriva framgångsrika studier eftersom de saknar koncentrations- och minnesförmåga.

Unga män och kvinnor!

Ni blir gudomliga när ni tar till vara era fysiska, mentala och andliga förmågor. Låt er kropp ägna sig åt goda handlingar, ert sinne hysa ädla tankar och ert intellekt bli ett med det gudomliga. Kropp,

sinne och intellekt är endast verktyg. Sök att förstå orsaken till att dessa instrument fungerar. Det moderna utbildningssystemet har blivit datorfixerat. Överallt är datorer på modet. Ni är inte någon dator. Ni är skapare. Vad är det egentligen en dator gör? Den utför allt det ni programmerar den till. Den kan inte fungera utan hjälp. Hjärnan, Guds gåva, är den verkliga datorn. Använd den på ett riktigt sätt. Tyvärr är den moderna

människan ytterligt beroende av maskinen och låter den av Gud förlänade hjärnan vara överksam. Situationen har urartat så pass mycket

att folk till och med är beroende av miniräknare även för enklare räkneuppgifter. Ni måste lita på er själva.

Ta bara emot hjälp av Gud, inte av någon annan. Hans arbete är enbart att hjälpa andra. Försök efterlikna Honom. Hjälpa alltid, skada aldrig. Den vise Vyasa sade: "Att hjälpa andra är förtjänstfullt, medan att skada andra är synd". Detta är innebörden i alla heliga skrifter. Ge inte upphov till missförstånd och gräl mellan er. Enhet är den största styrkan. Arbeta därför i samförstånd. "Där det råder enhet, finns renhet. Där det finns renhet, finns det gudomliga." Äger ni hjärtats renhet kommer Gud med säkerhet att

uppfylla era önsknings. Det finns inget ni inte kan åstadkomma när hjärtat är rent. Det är omöjligt att förstå Gud. När ni inte ens känner ert sanna Jag, hur kan ni då känna Gud? Häromdagen nämnde Uma Bharati att folk kommer hit för att lära känna Gud. Det är en missuppfattning. Ni behöver inte komma hit för att lära känna Gud. Försök först lära känna er själva. Ingen kan någonsin förstå mig.

Goda karaktärsegenskaper är av största vikt för en individs andliga utveckling. Den vise Kanva inrättade ett ashram dit många sökande kom för att studera de heliga skrifterna.

Shakuntala var en av dem som växte upp under den vise Kanvas kärleksfulla vård. En dag råkade kung Dushyantha besöka Kanvas ashram. Där mötte han Shakuntala och gifte sig med henne. Paret födde Bharata. Eftersom kung Dushyantha hade fötts och uppfostrats i ett palats var han inriktad på världsliga nöjen. Hans son Bharata däremot, som fötts och uppfostrats i Kanvas ashram, ägde en rikedom av moraliska, andliga och etiska värden. Andlig undervisning i ett ashram inpräntar alla ädla värden i människan. Bharata blev ett mönster av alla dygder eftersom han fick den bästa undervisning ända från barndomen.

Dushyantha däremot ägde världslig och materiell rikedom. Han var en mäktig kejsare, men vilken nytta hade han av allt det han ägde när han inte hade utvecklat goda karaktärsegenskaper? Detta exempel visar tydligt skillnaden mellan den undervisning som bedrivs av städernas skolor och andlig undervisning i ett ashram. Den förra är förknippad med svårigheter (shrama), medan däremot den senare inte medför besvärligheter (aashrama). Det är inget fel att studera vid college i städer förutsatt att man håller undervisningens mål i minnet. Man bör inte knyta onödiga kontakter och låta sig avledas från den utstakade vägen. Er karaktär bestäms av er omgivning. Förr i tiden ansåg folk att:

*Om rikedom går förlorad, förloras inget,
Om hälsan går förlorad, förloras något,
Om karaktären går förlorad, förloras allt.*

Nutidens unga anser att om rikedomen förloras, förloras allt, och om karaktären förloras, förloras inget.

Gud är er sanna guru (andliga lärare)

Jag tror att det kan bli besvärligt för er om jag talar för länge. Jag kan tala till er hur länge som helst, men jag hänger mig aldrig åt onödigt prat. Kom ihåg att ni är Sri Sathya Sai-organisationens blivande fanbärare. De äldre inom organisationen

är gamla och har sina begränsningar. De unga måste därför ta initiativet och gå i spetsen för organisationen. Inom varje land bör organisationen ha en ungdomsledare som tar på sig huvudansvaret. Se till att hålla er utanför politik. Arbeta för samhällets välfärd och framsteg. Detta är den viktigaste andliga övningen.

Var ett föredöme var ni än befinner er. När ni vistas i Prashanthi Nilayam lever ni ett disciplinerat liv. Fortsätt med detta även sedan ni lämnat denna plats. Var alltid fördjupade i det gudomliga (divine), hemfall inte åt vin (deep wine). Bara de som är hängivna det gudomliga är mig nära och är mina nära vänner. Om ni önskar bli Svamis nära vänner så uppför er på ett gudomligt sätt. Gör ni det behöver ni inte komma hit. Jag kommer till er var ni än befinner er. Jag kommer dit, var ni än vistas. Jag är med er, inom er, runt er och bakom er. Jag är inte åtskild från er. Jag och ni är ett.

(Bhagavan sjöng två lovsånger - "Pibare Rama Ratan..." och "Vahe Guru, Vahe Guru..." och de hängivna sjöng hänryckta med.)

Vahe Guru betyder att det bara finns en guru, andlig lärare, och det är Gud. Han är målet. Irra inte runt från den ena gurun till den andre. Håll orubbligt fast vid Gud i alla lägen. Gud är er sanne guru. Ni kan ge Honom vilket namn som helst. I ordet guru står "gu" för gunaatheetha, utan fysiska kännetecken, och "ru" står för ruparahita, utan form, så Gud är utan form och bortom all

beskrivning. Gud är er enda sanna guru. Ni har lagt ner mycket pengar och energi på att komma hit. Praktisera allt ni lärt här. När ni sedan återvänder till era respektive hemorter, dela då era erfarenheter och er glädje med andra unga människor. Endast på detta vis uppnår ni syftet med att delta i konferensen. Tjäna era medmänniskor och lev ett föredömligt liv.

”Varken genom botgöring, pilgrimsfärder eller studier av de heliga skrifterna kan man övervinna cykeln av liv, död och återfödelse (ta sig över Samsaras ocean). Det är bara genom tjänande man kan uppnå befrielse.” (sanskritvers)

Tjäna utan att förvänta er belöning (nishkama yoga). Att förvänta belöning för det tjänande ni utfört i olika byar

leder inte till något gott. Skryt inte med att ni hjälpt till i många byar. Arbeta i tysthet så kommer Gud säkerligen att överhopa er med Sin nåd. Jag är mycket glad att ni med kärlek och tålmod har accepterat många olägenheter här efter att ha rest så långt. Ni kanske inte fått er favoritmat här. Bry er inte om det. Det viktiga är ett gott omdöme, som kan leda er till Gud. Ni ska äta för att leva, inte leva för att äta.

Ni som är kärleken förkroppsligad!

Med hopp om att ni kommer att leva ett lyckligt och föredömligt liv välsignar jag er alla och avslutar härmed mitt tal.

– **Sathya Sai Baba**

Sanathana Sarathi, april 2000

s. 106–117

Ert tjänande kommer att bedömas utifrån den inställning ni har när ni utför det. Så vilket arbete ni än tilldelas, utför det med entusiasm, förståelse och vördnad. I ert tjänande får ni inte betrakta någon som hög eller låg eftersom Sai finns i alla. Det är Sai som är mottagaren, vem ni än erbjuder ert tjänande.

– **Sathya Sai Baba**

S.S. Speaks vol 13, "No bumps, no jumps"

ATT TÄMJA SINNET

Sinnet är som ett mönster av begär, en väv där trådarna utgörs av planer och beslut. Sinnet har en fantastisk förmåga att skapa många olika bilder och man kallar det därför också för fantasi- eller föreställningsförmåga. Fantasier döljer sanningen. De förvirrar intellektet, förvränger synen, får sökaren att lämna den rätta vägen. Begär skapar illusioner. Begär får oss att se skönhet där den inte finns; det får tingen att verka åtråvärda. För att inte råka i klorna på begären – som ger upphov till vrede, hat, elakhet, girighet, avund, motsättningar, falskhet och så vidare – måste man rena sitt medvetande genom bön och goda handlingar, osjälviska handlingar, som inte är motiverade av begär. Tjänande är den bästa andliga övningen för att undgå sinnets förkastliga dragning till begär.

Sinnet flackar snabbt från den ena tanken till den andra; det leker med tanken ett ögonblick och överger den i nästa. Ni kanske lyckas hålla er tysta, men det är näst intill omöjligt att hålla sinnet i styr. Sådant är sinnets natur. Det är sammanvävt av begärens trådar. Dess karaktär är att flaxa och flacka, hit och dit, och gå ut genom sinnena till yttervärlden med dess färger, ljud, beröringar, smaker och lukter. Sinnet kan dock tåmjas och användas för goda syften av människan. Om vi håller sinnet sysselsatt med goda aktiviteter och goda upplevelser och särskilt om vi låter det kontempera över det Universella, det Obegränsade och det Eviga, det vill säga, Gud, kommer det inte på avvägar och leder inte människan i fördärv. Gud är källan till oändlig styrka, beständig glädje och djupaste visdom.

– **Sathya Sai Baba**

Sanathana Sarathi, mars 2000, s. 95

AVATAREN OCH HANS UPPGIFT

Det finns vissa perioder i mänsklighetens historia när de förgängliga varelserna på denna jord med egna ögon får bevittna epokgörande gudomliga händelser. Den allra mest häpnadsväckande händelsen under det här seklet är ankomsten av Bhagavan Sri Sathya Sai Baba.

Födelsen och familjen

Bhagavan Baba föddes i familjen Ratnakar den 23:e november 1926 i Puttaparthi, en avlägsen by i den indiska delstaten Andhra Pradesh. Sri Kondama Raju, som var farfar till Babas fysiska kropp, levde avskilt från familjen i ständig kontemplation över Gud. Han trodde fullt och fast på sin guru Venkavadhootas förutsägelse att Gud skulle inkarnera i hans familj. Sri Kondama Raju levde i hela 116 år och fick uppleva och inse gudomligheten hos sin sonson, som fanns vid hans sida för att uppfylla hans sista önskan om att få heligt vatten hållt i

munnen när han 1950 drog sitt sista andetag. Han hade två söner, båda uppkallade efter hans guru Venkavadhoota: Sri Pedda Venkama Raju och Sri Chinna Venkama Raju. Det gudomliga barnet Sathyanarayana Raju (kallat Sathya eller Raju under barndomen) var fjärde barnet till det fromma paret Sri Pedda Venkama Raju och Srimati Easwaramma.

Barndomen

Sathya hade som barn en oemotståndlig charm. Hela byn var betagen av Hans gudomliga skönhet och ädla uppförande. Redan vid fem års ålder gavs Han titlarna brahmajnani (en som begåvats med kunskap om Gud) och biddalaguru ("barnlärare"). Det var Hans natur att avstå och Han lät aldrig en nödlidande gå tomhänt. Han var vegetarian och avskydde grymhet mot djur. Han tillbringade sin mesta tid i Karnam Subbammans hem. Hon bodde i huset intill och hennes

gränslösa moderliga kärlek till Sathya påminde om Yashodas kärlek till barnet Krishna.

En av Sathyas favoritsysselsättningar var att sjunga lovsånger (bhajans). Han inte bara sjöng och komponerade dem utan redan vid tio års ålder organiserade Han en lovsångsgrupp för barnen i Puttaparthi. Senare, i det gamla templet likaväl som i det nya (Prasanthi Nilayam), blev lovsång en viktig del av det dagliga programmet. Vem annan än Gud kunde veta att lovsång en dag skulle bli ett av de viktigaste hjälpmedlen i Guds händer för att leda in den förvillade mänskligheten på hängivenhetens och andlighetens väg? Inte att undra på att Sais lovsånger i dag sjungs i alla delar av världen och på alla språk för att höja och förädla den mänskliga naturen.

Puttaparthi

Puttaparthi bestod i början av 40-talet bara av två smala gator som korsade varandra i rät vinkel och några få lerhyddor. En västerländsk författare, Arnold Schulman, som besökte denna lilla by i slutet av 60-talet beskrev denna samling spridda hyddor som "tio minuter efter stenåldern". Baba har förvandlat denna så kallade stenåldersby till en modern liten stad med en unik anläggning för utbildning som innefattar ett universitet, ett superspecialistsjukhus med all modern utrustning och en egen

flygplats. "Kronjuvelen" på denna nu världsberömda plats är Prasanthi Nilayam dit miljoner människor kommer varje år från världens alla hörn för att ta emot Avatarens välsignelser.

Bukkapatnam

När Sathya hade avslutat sin grundutbildning i skolan i Puttaparthi togs Han vid åtta års ålder in på den högre grundskolan i den närbelägna staden Bukkapatnam, som ligger omkring fyra kilometer från Puttaparthi på andra sidan floden Chitravathi.

Sathyas uppförande i skolan var exemplariskt. Han utmärkte sig i studier, lekar, sport, teater etc. och sjöng alltid morgonbönen varje dag när skolan började. Han vann inte bara sina klasskamraters kärlek och beundran utan också många lärares. Janab Mahbub Khan var en av dessa lärare som vördade och älskade Sathya och insåg Hans gudomlighet. Efter den omtalade händelsen med läraren som fastnade i sin stol när han tvingade Sathya att stå på bänken kom Sathya att ses som ett gudomligt barn inte bara i skolan utan också i staden. En annan av Sathyas lyckligt lottade lärare var Sri B. Subbannachar. Eftersom denne lärares hela familj avgudade Sathya bodde Han ofta hos dem. Han besökte också en annan lärares – Sri V.C. Kondappas – hem. För honom brukade Han berätta Shirdi Sai Babas

historia. På grundval av detta skrev Sri Kondappa Shirdi Sai Babas levnadshistoria på 102 teluguverser och publicerade den som en liten bok med titeln "Sree Sayeesuni Charithra".

Uravakonda

När Sathya vid tio års ålder avslutat sina studier i Bukkapatnam följde Han med sin äldre bror Seshama Raju till Kamalapuram (Cuddappa-distriktet) för fortsatt utbildning. Underbarnet Sathyas rykte nådde även Kamalapuram. Han vann sina skolkamraters och lärares kärlek och beundran. Medan Sathya fortsatte sina studier i Kamalapuram vidareutbildade sig Seshama Raju på annan ort. När han avslutat denna utbildning fick han plats som lärare i telugu vid ett gymnasium i Uravakonda, en stad i distriktet Anantapur. Sathya följde naturligtvis med sin bror till Uravakonda och blev antagen till den skola där Hans äldre bror undervisade. Berättelserna om Sathyas materialisationer och mirakler var redan i omlopp, inte bara bland elever och lärare, utan i hela Uravakonda. Liksom i skolan i Bukkapatnam uppmärksammades genast Sathyas skicklighet i musik, dans, drama och poesi.

När Sathya fyllt tretton år tog Hans liv en ny och abrupt vändning. Sathyas gudomlighet som Avatar var färdig att slå ut i blom, men det gudomligas mysterium är omöjligt att förstå. Den Hög-

stes strålgång uppenbaras först efter en tid av stort mörker. Sathyas unga kropp fick utstå förfärliga plågor innan det gudomliga kunde manifesteras sig från den med full lyskraft i hela universum. Den 8:e mars 1940 spreds en hemsk nyhet i staden om att Sathya stuckits av en stor svart skorpion, eftersom Han hade skrikit och hållit om sin högra stortå omkring klockan sju på kvällen den dagen. Ingen hade sett skorpionen, men efter exakt 24 timmar förlorade Sathya medvetandet och var medvetslös hela nästa natt. När Han återfick medvetandet uppförde Han sig högst märkligt, som om Han var besatt av en ande. Sathyas äldre bror Seshama Raju, som var orolig för Hans tillstånd, kallade på föräldrarna som tog Sathya till Puttaparthi. Sedan de konsulterat läkare och andra helbrägdagörare i byn tog de det bräckliga barnet Sathya till en förfärlig andeutdrivare i Brahmanapalli som gav Honom en sådan hemsk behandling att alla som såg på blev förskräckta och chockade. De bestörta föräldrarna stod inte ut med allt detta utan tog med Sathya tillbaka till Puttaparthi.

Tidiga tillkännagivanden om att Han var Avatar

Exakt två och en halv månad efter händelsen med skorpionen tillkännagav Sathya den 23 maj 1940 för första gången att Han var Avatar. Pedda Venkama

Rajus hem var till trängsel fyllt med människor när Sathya materialiserade blommor och kandissocker och gav till de förvånade byborna. Man talade om för Pedda Venkama Raju vad som hände i hans hem. Ursinnig och förbryllad över sitt barns beteende tvingade han Sathya att avslöja sin verkliga identitet – och genast kom svaret från Sathya: "Jag är Sai Baba". Detta var första gången Han förkunnade att Han var Avatar. När Han sedan ombads bevisa sitt påstående kastade Han en handfull jasminblommor på marken, varvid de formade sig till orden "Sai Baba" med telugubokstäver. Seshama Raju tog inte intryck av dessa Sathyas extraordinära bedrifter utan höll fast vid sin plan att ge Honom högre utbildning för att göra Honom kvalificerad till en offentlig tjänst. Bara några dagar efter denna händelse i juni 1940 tog han därför med Sathya tillbaka till Uravakonda, till samma skola. Sathya var redan en berömdhet i Uravakonda. En mängd pilgrimer började komma till mirakelpojkens hem för att få Hans välsignelser. Skolans rektor och flera lärare insåg Sathyas gudomlighet. Hans lärare Thammiraju älskade och vördade honom.

Sathya gav sin skeptiske äldre bror ett annat bevis på sin gudomlighet när de alla under Dasarahögtiden for till Virupakshatemplet i Hampi nära Hospet. När Seshama Raju och det övriga sällskapet trädde in i templets allra heligaste fann de till sin stora häpnad Sathya

stående på lingamens plats (en lingam är ett äggformat föremål, symbol för det eviga, formlösa, det som är utan början och utan slut ö.a.), fastän de lämnat Honom utanför. Förbluffad över denna märkliga tilldragelse rusade Seshama Raju ut och fann Sathya stå och luta sig mot en vägg. Detta var i själva verket förspelet till det betydelsefulla tillkännagivande Avataren ville göra om sin gudomlighet, eftersom Han tycktes ha beslutat förklara för mänskligheten att Gud kommit till jorden i mänsklig gestalt för att inleda den utlovade Gyllene Tidsåldern.

När de hade återvänt från Hospet gick Sathya till skolan som vanligt, men vände när han kommit halvvägs. Detta var den 20:e oktober 1940. Mänsklighetens historia skrevs om denna ärofulla dag när Sathya, i det han slängde sin skolväska i huset, kastade av sig Mayas slöja och påbörjade sin mission som Sathya Sai Baba med uppgiften att transformera mänskligheten. Denna uppgift har Han fortsatt med de senaste sextio åren till fromma för den betungade mänskligheten.

Från Uravakonda fördes Baba i en stor procession till Puttaparthi där Han först bodde i Karnam Subbammars rymliga hus. Hon tjänade Honom hela sitt liv med hängivenhet och entusiasm. Denna gamla kvinna tjänade Baba med kärleksfull omsorg och tog hand om alla de hängivna som kom för att träffa Honom. Baba stannade i hennes hus i flera år sedan Han i Uravakonda kungjort sitt

gudomliga uppdrag. Därefter flyttade Han till det gamla templet.

Det gamla templet

När antalet hängivna ökade blev behovet av ett tempel kännbart. Därför byggdes det gamla templet på platsen mellan Sathyabhama och Gopaldaswami-templet; det invigdes av Baba den 14:e december 1945. Det gamla templet hade fyra rum. Baba flyttade från Karnam Subbammans hus till ett av rummen till vänster om verandan. Ett av rummen användes som förrådsrum och de andra två rummen var för hängivna.

Gudomliga lekar på Chitravathis sandstränder.

Sedan det gamla templet invigts ökade den dagliga tillströmningen av hängivna märkbart. På den tiden brukade de hängivna göra sig beredda klockan tre på eftermiddagen för att bevittna Babas gudomliga lekar på Chitravathis sandstränder. Klockan fyra brukade alla ha kommit dit. Baba bad vanligen de hängivna att välja en plats de tyckte om och de satt ofta i en ring. Baba brukade sedan börja leka med sanden medan de hängivnas ivriga ögon iakttog Hans gudomliga förhållande. Ur sanden kunde Han ta fram guda- och gudinnestatyer, olika slags sötsaker och många andra föremål.

I själva verket brukade allt Han ville komma fram ur sanden. Från 1946 till 1949 var detta nästan en daglig händelse. Vissa speciella dagar hände det att Baba hämtade fram ett kärl fullt av nektar ur sanden och delade ut det väldoftande innehållet till de hängivna. Vid andra tillfällen brukade nektar rinna från Hans fingrar och de lyckliga hängivna kunde ta emot den. Även under senare år hade en del hängivna förmånen att få se Baba utföra sådana under.

Tamarindträdet – nu kallat önsketrädet – som står på höjden intill Chitravathis vänstra strand var ett annat föremål för Babas gudomliga lekar. Ibland brukade Baba ta de hängivna till detta träd och fråga dem vad de önskade, och ögonblickligen plockade Han det från trädet och gav det till dem.

Prasanthi Nilayam.

Antalet hängivna fortsatte att öka med resultat att efter några år kunde inte det gamla templet rymma alla. Baracker och olika provisorier runt det gamla templet räckte inte heller till under högtiderna. Baba samtyckte till de hängivnas böner att skaffa en rymligare byggnad. Så föddes idén till det nya templet, och det byggdes på en plats söder om byn Puttaparthi. Baba invigde det den 23:e november 1950 på sin 25:e födelsedag och kallade det Prasanthi Nilayam (den högsta fridens boning). Prasanthi Ni-

layam, Babas boning, bär vittne om Babas gudomlighet. De miljoner som strömmar till denna lilla stad i en avlägsen del av Andhra Pradesh i Indien upplever de gudomliga vibrationer som genomtränger dess atmosfär. De kommer från alla delar av världen, från nästan 180 länder, och offerar pengar och tid för att få se Baba (få darshan) och få Hans välsignelser. När de återvänder till sina länder och hemorter för de med sig många berättelser om erfarenheter som visar Babas gudomliga kärlek för hela mänskligheten. Babas närvaro har gjort Prasanthi Nilayam till en kärlekens och fridens hemvist. Det är en helt igenom annan värld där sanning, rättfärdighet, frid, kärlek och icke-våld genomsyrar hela omgivningen. Fastän det är mycket folk överallt förekommer ingen högljuddhet. Man ser renlighet, ordning, disciplin, artighet och anspråklöshet överallt. Detta är i sig självt en värld i miniatyr. Människor från olika länder, som tillhör olika religioner och talar olika språk, bor tillsammans, äter tillsammans och umgås med varandra med heliga känslor av kärlek och broderskap. Om man önskar se ”mänsklighetens broderskap och Guds faderskap” inte bara som en teori utan också tillämpat i verkligheten, kan man göra det i Prasanthi Nilayam.

Den gudomliga uppgiften

Den 25:e maj 1947 tillkännagav Baba sin uppgift i ett brev till sin äldre bror Seshama

Raju som svar på dennes brev:

Till alla som hyser tillgivenhet för mig:

Min kära! Jag fick brevet som du skrev och sände. Jag fann i det en översvallande väg av tillgivenhet och kärlek med underströmmar av tvivel och oro. Låt mig säga dig att hos en jnani (andligt vis man), en yogi, en asket eller ett helgon är det omöjligt att pejla hjärtat och förstå hans väsen. Människor är begåvade med en mängd olika egenskaper och har olika mentala attityder: var och en dömer därför utifrån sin egen utgångspunkt och talar och argumenterar i enlighet med sin egen natur.

Vi måste emellertid hålla fast vid den väg som är den rätta för oss, hålla fast vid vår egen kunskap, vid våra egna beslut och inte låta oss påverkas av gängse värderingar. Som ordspråket säger är det bara det träd som bär mycket frukt som blir utsatt för de förbipasserandes plundring. De goda provocerar alltid de onda till förtal, de onda provocerar alltid de goda till att göra sig löjliga. Sådan är den här världen. Man blir förvånad om sådana saker inte händer.

Man måste också tycka synd om människor i stället för att döma dem. De förstår inte. De har inte tålamod att rätt bedöma. De är alltför fulla av begär, vrede och inbilskhet för att kunna se klart och ha full insikt. Därför skriver de allt möjligt. Om de bara visste skulle de inte tala och skriva på det sättet. Vi borde inte heller bry oss om sådana kommen-

tarer och ta dem till oss, som du tycks göra. Sanningen kommer förvisso att segra en dag, lögnen kan aldrig vinna. Osanningen kan tyckas vinna över sanningen, men den segern kommer att förblekna en dag och sanningen kommer att stå fast.

De verkligt stora andarna pöser inte av stolthet när människor lovprisar dem och blir inte nedslagna när man hänar dem. Faktum är att inga heliga texter föreskriver dem regler för livsstil, vanor och attityder. De vet själva vilken väg de måste gå: deras visdom reglerar och helgar deras handlingar. Själv tillit och goda gärningar, dessa två är deras speciella kännetecken. De kan också engagera sig i arbete för sina hängivnas välfärd och skänka dem frukterna av sina gärningar. Varför ska du låta dig påverkas av trassel och bekymmer så länge som jag håller fast vid dessa två? Massans beröm och klander har ingen inverkan på atman, verkligheten; de kan bara påverka den yttre, fysiska ramen.

Min uppgift är att ta mig an hela mänskligheten och tillförsäkra alla människor fullkomlig ananda (sällhet). Jag har lovat att leda alla som avvikit från den rätta vägen tillbaka igen till godhet och att rädda dem. Jag har ett "arbete" som jag älskar: att befria de fattiga från deras lidanden och ge dem vad de saknar. Jag har "skäl att vara stolt" för jag räddar alla som dyrkar mig på rätt sätt. Jag har min egen definition på den "hängivenhet" som jag väntar mig: de som är mig

hängivna måste ta emot glädje och sorg, vinst och förlust med samma själsstyrka.

Det betyder att jag aldrig kommer att överge dem som sluter sig till mig. När jag är så engagerad i min uppgift, hur skulle då, vilket du fruktar, någonsin mitt namn kunna bli vanärat? Jag råder dig att inte bry dig om sådant dumt prat. Mahatmor (stora andar) blir inte stora för att någon säger att de är det, och de blir inte små bara för att någon säger att de är små. Bara de lägsta som hänger sig åt opium och ganja och anser sig vara suveräna yogier, bara de som citerar skrifter för att försvara sina begär och sin stolthet, och bara de torra och tråkiga lärda som jublar över sitt sofisteri och sin skicklighet att debattera, låter sig påverkas av beröm och klander.

Du har säkert läst levnadsbeskrivningar om helgon och visa män. I de böckerna har du säkert läst om ännu värre osanningar och skändliga beskyllningar som slungats mot dem. Det är mahatmornas lott överallt och i alla tider. Varför låter du dessa saker gå dig så till sinnes? Har du inte hört talas om hundar som ylar mot stjärnorna? Hur länge kan de fortsätta? Sanningen segrar snart.

Jag tänker inte ge upp vare sig min uppgift eller min beslutsamhet. Jag vet att jag kommer att fullfölja allt. Jag tar äran och vanäran, och den ryktbarhet och det klander som kan bli resultatet, med samma jämnmod. Inom mig är jag oberörd. Jag handlar bara i den yttre

världen: jag talar och är verksam för den yttre världens skull och för att tillkännage min ankomst för människorna, i övrigt bekymrar de mig inte.

Jag tillhör ingen plats, jag är inte bunden till något namn. Jag känner inte något "mitt" eller "ditt". Jagsvarar vilket namn du än använder. Jag kommer vart jag än blir kallad. Detta är mitt allra främsta löfte. Det har jag aldrig avslöjat för någon hittills. För mig är världen någonting avlägset, avskilt. Jag handlar och är verksam enbart för mänsklighets skull. Ingen kan förstå min storhet, vem han än är, hur han än forskar och hur länge han än försöker.

Du kan själv iaktta min upphöjdhet under de år som kommer. Hängivna måste ha tålmod och fördragsamhet.

Jag är inte angelägen om att dessa fakta blir kända. Jag har inget behov av att skriva de här raderna. Jag skrev dem därför att jag kände att du skulle bli bedrövad om jag inte svarade.

Din Baba

Verklig frid (shanti) kan bara uppnås i själens djup, genom kontroll av sinnet, genom tron på att det endast finns ett ursprung till all denna skenbara mångfald. Att ha vunnit frid kan liknas vid att få tillgång till guld; ni kan låta tillverka alla möjliga sorters smycken av det.

– Sathya Sai Baba
ur *Bhagavan Baba on Peace & Harmony –
Spiritual Evolution*, s.18